

Udskriftsdato: 15. december 2025

KEN nr 9832 af 15/01/1999 (Historisk)

Ankestyrelsens principafgørelse O-2-99 om særlige udgifter - studierejse - revalidering

Ministerium: Social- og Boligministeriet

Journalnummer: J.nr.: 200975-98

Ankestyrelsens principafgørelse O-2-99 om særlige udgifter - studierejse - revalidering

Resume:

Der var ikke hjemmel til at yde hjælp til en mindre del af de faktiske udgifter til en studierejse, der måtte anses for at være et rimeligt og naturligt led i ansøgers uddannelse. Der skulle ydes hjælp til hele udgiften. *)

Kassation:

Principafgørelsen er afløst af en nyere afgørelse

Love:

Lov om social bistand - lovbekendtgørelse nr. 110 af 26. februar 1996 - § 43, stk. 2

Vejledninger:

Socialministeriets vejledning nr. 211 af 30. november 1994 om hjælp efter bistandslovens kapitel 10 (§§ 43-45) - pkt. 47 nr. 6

Note:

*) SM O-44-93 ophæves

Sagsfremstilling:

Ansøger, der havde fået bevilliget hjælp efter bistandslovens § 43 til en 3-årig uddannelse på et håndarbejdsseminarium, søgte kommunen om økonomisk hjælp til en studierejse til Firenze. Rejsen skulle finde sted i perioden fra den 27. april 1998 til den 3. maj 1998. Prisen for rejsen var 3.685 kr.

Uddannelsesstedet oplyste i en udtalelse, at seminariet havde en international profil og derfor lagde megen vægt på kendskab til andre lande og deres kultur. Seminariet lagde også vægt på, at de studerende blev i stand til at arrangere studierejser, ekskursioner m.v, idet dette ofte indgik i deres fremtidige arbejde. For at opnå dette arrangerede seminariet en studierejse, som indgik som et rimeligt og naturligt led i den studerendes uddannelse.

Kommunen fandt, at studierejsen til Firenze indgik som et rimeligt og naturligt led i uddannelsen og lagde herved vægt på udtalelsen fra håndarbejdsseminariet.

Kommunen fandt dog kun grundlag for at bevillige økonomisk hjælp til dækning af halvdelen af udgifterne til studierejsen. Kommunen henviste til SM 0-44-93.

Nævnet pålagde kommunen at yde ansøger hjælp i henhold til bistandslovens § 43 til betaling af hele udgiften til studierejsen.

Nævnet lagde ved afgørelsen vægt på udtalelsen fra håndarbejdsseminariet, hvoraf det fremgik, at studierejsen var indlagt som et led i uddannelsen.

Nævnet henviste ved afgørelsen til Socialministeriets vejledning nr. 211 af 30. november 1994 om hjælp efter bistandslovens kapitel 10, punkt 47, nr. 6.

I klagen til Ankestyrelsen anførte kommunen bl.a., at man fortsat var af den opfattelse, at SM 0-44-93 dækkede samme situation som den foreliggende, samt at kommunen havde truffet afgørelse ud fra en konkret vurdering af studieturens betydning for uddannelsen.

Sagen blev behandlet i principielt møde med henblik på afklaring af, om der i henhold til bistandslovens § 43, stk. 2 kunne ydes hjælp til en studierejse med et mindre beløb end den faktiske udgift.

Afgørelse:

Ankestyrelsen fandt, at der skulle ydes hjælp til hele udgiften til studierejsen.

Der var ikke hjemmel til at yde hjælp til en mindre del af de faktiske udgifter.

Ankestyrelsen lagde til grund, at studierejsen til Firenze måtte anses for at være et rimeligt og naturligt led i ansøgers uddannelse.

Ankestyrelsen henviste til det anførte i punkt. 47, nr. 6 i Socialministeriets vejledning nr. 211 af 30. november 1994 om hjælp efter bistandslovens kapitel 10 (§§ 43-45), hvorefter der kan ydes hjælp til udgifter til ekskursioner, studierejser og lignende, der arrangeres som et rimeligt og naturligt led i uddannelsen.

Ankestyrelsen tiltrådte således det sociale nævns afgørelse.